

# Musiikkia, kiitos!

Muistan kuinka lukion matematiikan opettajani aina sanoi, että matematiikka on Jumalan äidinkieltä. Muistan myös, kuinka olin jo tuolloin eri mieltä ja ajattelin: musiikki on Jumalan äidinkieltä, matematiikka korkeintaan kyseisen kielen kielioppia.

Mitä olisi elämä ilman musiikkia? Musiikki puhuttelee ja liikuttaa mieltä. Ei ihme, että kirkot ovat aina olleet täynnä musiikkia. Kun ollaan tekemisissä yliluonnollisen ja järjenvaikean tavoittamattomissa oleva kansa, loppuvat ihmiseltä helposti sanat. Sen jälkeen jää vielä onneksi jäljelle musiikki. Se koskettaa ja ilmaisee asioita, jotka ovat sanojen tuolla puolen.

Kaarinan kirkolla vietetään ensi sunnuntaina Suomalaista messua. Normaaliin messuun verrattuna siinä musiikilla ja laululla on vielä tavanomaisinkin keskeisempi osa. Messun musiikillinen kokonaisuus on lähtöisin säveltäjä Lasse Heikkilän kynästä.

”Miksi Suomi olet levoton? Vielä turva Jumalassa on. Vaikka sammuis tähdet, älä pelkää Jumala ei hylkää, sii-

hen luota vaan: vesi virtaa alla routamaan”, lauletaan Suomalaisen messun kolehtilaulussa. Vaikka teksti on lähes parikymmentä vuotta vanha, tuntuu se tänä päivänä erityisen ajankohtaiselta.

Suomalaiset ovat selviytyneet ennenkin levottomista ajoista. Kristinuskoon kiinnittynyt kansa ja kulttuuri jaksavat kulkea vastatuuleksikin. Vakaina ja toiveikkaina. Ei ihme, että kirkko on pikkuhiljaa palaamassa taas yhteiskunnassa sinne, minne se perinteisesti on kuulunutkin: keskiöön.

Kirkko on samanaikaisesti universaali ja suomalainen. Tämä näkyy myös sunnuntaisin messussa. Niin ikään kirkko on samanaikaisesti uudistuva ja muuttumaton. Senkin huomaa messussa. Musiikki sitoo yhteen kaiken: kansainvälisyyden, kotimaisuuden, ikuisuuden ja nykyisyyden – ja avaa samalla meille tietä kohti elämän tuntemista ja Jumalan aavistamista.

*Kirkkoherra Ville Niittynen saarnaa Kaarinan kirkon Suomalaisessa messussa 24.4. klo 10 alkaen.*